

F R E D E R Y K A U G U S T

z Bożey Łaski Król Saski Xiążę Warszawski etc.

Wszem w obec i każdemu z osobna komu o tém wiedzieć należy, wiadomo czyniemy, iż Sąd Nasz Kassacyjny Xięstwa Warszawskiego wydał wyrok następujący:

Działo się w Warszawie, w Palacu zwykłych posiedzeń Rady Stanu, Krasieńskich zwanym, na posiedzeniu zgromadzonego Sądu Kassacyjnego, dnia dwudziestego czwartego miesiąca Stycznia tysiąc ośmset dwunastego roku.

S A D K A S S A C Y I N Y.

X I E Ś T W A W A R S Z A W S K I E G O

W sprawie kryminalney Piotra Choinkiego ze wsi Święcka zwaney, przybieraiącego także nazwisko Jana Dąbrowskiego, przy obronie z urzędu przydanego Mecenasa Adama Mędrzeckiego, zanoszącego rekurs przeciw wyrokowi Sądu Sprawiedliwości kryminalney Departamentów Warszawskiego i Kaliskiego, w dniu dwudziestym trzecim Marca tysiąc ośmset dziesiątego roku, na oskarżenie publiczne, zapadłemu, przez który tenże

Piotr Choinki, za spólnictwo gwałtowney kradzieży, stosownie do §. 16. Edyktu pruskiego w dniu dwudziestym szóstym Lutego tysiąc siedemset dziewiędziesiąt dziewiątego roku wydanego, na lat cztery więzienia w domu kary i poprawy, policzywszy w to areszt w czasie inkwizycyi odbyty, na plag sto chłosty, (ieżeli stan zdrowia pozwoli) w czterech ratach wyliczyć się maiący, a iako człowiek zepsutych obyczajów, na tak długie zostawanie w więzieniu, póki nie da stanowiących dowo-
dów

dów o poprawie i możności uczciwego sposobu życia nadal, na zawieszenie w używaniu praw cywilnych przez czas uwięzienia, oraz na wynagrodzenie uszkodzonego, i ponoszenie kosztów procesu skazanym został;

Mając sobie w obronie rekursującego przełożonóm;

I. że Sąd wyrokujący przestąpił §. 38. Organizacyi sądownictwa, przez Kommissyą Rządzącą uchwalonéy, i późniéy prawem seymowém dnia ósmnastego Marca tysiąc ósmset dziewiętego roku zachowanéy, gdy przeciw obwinionemu ostrzeyszą karę z edyktu pruskiego dwudziestego szóstego Lutego tysiąc siedmset dziewięćdziesiąt dziewiętego wymierzył, zamiast lżeyszej samém prawem pruskiém przepisanej;

II. że w postępowaniu Sądowém uchybione zostały formalności, a mianowicie:

nie zachowano przepisu naoczney rewizyi mieysca popełnionéy kradzieży §§. 179. i 180. Organizacyi Kryminalnéy zaleconego; nie uwiadomiono winowacy przy pierwszym wysłuchaniu o karze, iaka go czeka w przypadku ucieczki, stosownie do §. 283. téyże Ordynacyi;

III. że nakoniec Sąd wyrokujący stosownie do §. 6. Edyktu wyżéy wzmiankowanego nie dał baczenia na pobudki ku złagodzeniu kary, iako to: że obwiniony mógł bydz przez spółnika swego *Haydacha*, do przestępstwa namówionym, że się sam dobrowolnie przyznał, do występków dawniéy popełnionych, i sądownie śledzonych względem których żadne akta byłych sądów znalezionemi bydz nie mogły;

że zatém wyrok zaskarżony, na mocy Organizacyi Sądu Kassacyjnego Art. 10. pod liczbami 1. i 2. skassowanym, a sprawa w celu powtórnegó rozsądzienia innemu Sądowi Sprawiedliwości kryminalnéy odesłaną bydz winna.

Po wysłuchaniu rapportu Kommissyi Podań i Instrukcyi, oraz wniosków Królewskiego przy Sądzie swoim Prokuratora, którey wyżéy przytoczone powody nieugruntowanemi znaydując, domaga się odrzucenia rekursu:

S A D K A S S A C Y I N Y

zważywszy

iż przepis trzymania się łagodnieyszego prawa w zbiegu dwóch praw, to jest polskiego i pruskiego, nie tylko wyżéy namienioną Organizacyą

Tom II.

Sądownictwa od Kommissyi Rządzącéy wydaną, ale i prawem seymowém tysiąc ósmset dziewiątego roku postanowiony, nie może się stosować do niniejszój sprawy, w którój rekursiacy zarzuca niezachowanie téj samój kolei, między dwoma przepisami iednegoż prawa pruskiego; —

zważywszy

iż lubo Sędzia inkwiruiący uchybił, gdy nakazaný rewizyi mieysca popełnionój kradzieży, stosownie do §. 179. Ordynacyi kryminalnéy, nie skuteczniał, z tém wszystkiém uchybienie to, według następnego Artykułu 180. przez Mecenasa cytowanego, przy dobrowolném wyznaniu winowaycy, nie stanowi niepewności *corporis delicti*; a przez to samo kassacyi zaskarżonego wyroku pociągać nie może;

zważywszy

iż zarzucane przestąpienie §. 283. wspomnionój Ordynacyi, tyczącego się ostrzegania więźnia o karze za ucieczkę nastąpić mającéy, w żadnym względzie do sprawy obecnej nie jest stosowném, gdy wyrok zaskarżony żadnej za ucieczkę nie postanowił kary;

zważywszy naostatek

iż z przytoczonych w myśl Artykułu 6. Edyktu dwudziestego szóstego Lutego tysiąc siedmset dziewięćdziesiąt dziewiątego roku, pobudek nie mógł Sąd wyrokuiący złagodzenia kary stanowić, gdy owszem kilkakrotne już dawniej obwinionego za złodzieystwa, więzienie, śledzenie i karanie, do zastrzeżenia téż upoważniały, a szczególniej że obraza §. 16. powyższego Edyktu przez Sąd przytoczonego, zarzucaną byź nie może gdy §. ten ani czasu więzienia, ani liczby plag nie przepisuje, lecz to oboje roztropności Sędziego zostawia;

Rekurs skazanego Piotra Choińskiego przeciw wyrokowi Sądu Sprawiedliwości kryminalnej Departamentow Warszawskiego i Kaliskiego w dniu dwudziestym trzecim Marca tysiąc ósmset dziesiątego roku zapadłemu, rozsądzaiąc

tenże recurs odrzuca — mocą niniejszego wyroku.

Wydrukować

Felix Lubiński

(L.S.)

J. Łuszczewski Zast. Prezyd.

Minister Sprawiedliwości.

L. Osiński Pisarz S. K.

Zgodna z Oryginałem

(L.S.) Antoni Joneman

Sek: Jen.